

Considerem que és més necessari que mai aprofundir en la unitat d'acció sindical sota dues premisses bàsiques. un calendari de mobilitzacions i uns plantejaments consensuats que marquin uns objectius que canviïn l'actual política del govern. En aquest sentit el conjunt de les organitzacions sindicals i socials hauríem d'assumir objectius socials i polítics que tant les dues grans centrals com els partits d'esquerra semblen tenir oblidats i que en aquests moments considerem l'única via tant per sortir de la crisi com per recuperar els drets laborals i socials que els últims anys ens han retallat:

⇒ **No més mesures que retallin els drets socials i laborals. Aturem la reforma de les pensions**

⇒ **Per un repartiment del treball, tot reduint la jornada laboral sense reducció de retribucions. Per un treball estable amb salaris dignes, cal imposar noves mesures legislatives que possibilitin la recuperació dels drets laborals perduts i eliminin la intermediació en la contractació laboral**

⇒ **Prestació social a totes les persones aturades**

⇒ **Increment del salari mínim interprofessional fins als 1.200 euros**

⇒ **Serveis públics gratuïts i de qualitat per a tothom**

⇒ **Contra les retallades salarials. Per la recuperació efectiva de les pèrdues salarials**

⇒ **Per la nacionalització de la banca i de les empreses bàsiques pel manteniment de l'economia**

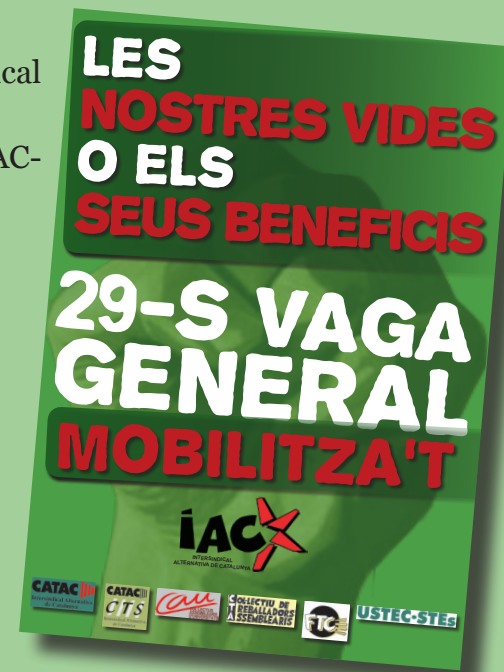
**DIGUEM PROU! MOBILITZEM-NOS!
LES NOSTRES VIDES O ELS SEUS BENEFICIS!**

29-S VAGA GENERAL PELS DRETS SOCIALS I LABORALS CONTRA LES POLÍTIQUES ECONÒMIQUES I ANTISOCIALS DEL GOVERN

La Intersindical Alternativa de Catalunya - IAC, confederació sindical conformada per les organitzacions sindicals CATAAC, USTEC•STEs, CATAAC-CTS, FTC, CAU i CTA, convoca Vaga General el dia 29 de setembre contra el conjunt de mesures que configuren la política econòmica i social del govern central i del català, que estan comportant una greu retallada dels drets laborals, un increment de l'atur i de la precarietat laboral, una depreciació salarial generalitzada, una retallada de recursos amb externalització dels serveis públics i un desmantellament generalitzat de la protecció social.

La IAC fa una crida a les persones assalariades, aturades, jubilades i als sectors populars que es veuen afectats negativament per aquestes polítiques a participar activament en les assemblees als barris, als centres de treball, en la vaga del 29 S i, en general, en les reunions i mobilitzacions que es vagin convocant.

20 ANYS APLICANT GRADUALMENT LES MATEIXES RECEPTES ECONÒMIQUES I SOCIALS

Les actuals mesures, encara que més greus, no són noves. Són les mateixes receptes neoliberals que han vingut aplicant els diferents governs els últims 20 anys, agreujades ara amb l'excusa de la crisi. Mesures que han trobat un camí abonat per a la seva implantació en la submissió i servitud dels diferents governs als interessos dels banquers i de la CEOE i que, en molts casos, han comptat amb l'acord i l'aquiescència de les dues grans centrals sindicals, que amb les seves concessions (reformes laborals, pactes de Toledo, ...) o la seva passivitat (moderació salarial, privatització de serveis, ...) les han possibilitades, facilitant la seva implantació i creant una situació d'afebliment i de manca de credibilitat del paper dels sindicats en amplis sectors del món assalariat.

LES CONSEQÜÈNCIES DE LA POLÍTICA ANTISOCIAL DEL GOVERN

Aquests 20 anys d'aplicació de polítiques de desregulació del mercat laboral, de facilitació als empresaris de la reducció de costos laborals i de transvasament de rendes del treball al capital han abonat el terreny perquè els costos d'una crisi econòmica provocada pels especuladors financers amb la connivència de les polítiques fiscals i privatitzadores del govern facin recaure el seu pes sobre les esquenes de les persones treballadores:

Increment de l'atur: Les diferents reformes laborals han aconseguit un important increment de la precarietat laboral i un retall substancial dels drets laborals i col·lectius dels treballadors i les treballadores que, unides a les polítiques dels governs "comprehensives" amb els EROs patronals, han provocat, amb l'aparició de la crisi, un considerable increment de l'atur, que supera els 4 milions i mig de persones a l'Estat (uns 600.000 són a Catalunya), dels quals més d'1,2 milions no tenen accés al subsidi d'atur i més d'1,5 milions pertanyen a famílies amb tots els seus membres desocupats. Un atur que colpeja amb més força el jovent entre 15 i 24 anys, el 40% del qual no troba treball i molt especialment les dones joves.

Depreciació salarial i retallades de recursos als serveis públics: Les polítiques governamentals d'abaratiment de l'acomiadament i d'increment de la precarietat han abaratit els costos laborals als empresaris i en especial els salaris. Molta gent ha quedat fora de conveni, s'ha ampliat el negoci de la intermediació de la contractació mitjançant ETTs i agències de serveis fins al punt que un important sector de la població activa treballa en precari i en molts casos amb contractes en frau de llei i més del 40% sobreviu amb salaris que no superen els 10 mil euros anuals.

Per altra part, davant el greu endeutament de l'estat espanyol a mans del capital financer, provocat pel desenvolupament de polítiques que minaven la seva capacitat recaptatòria (privatització de bancs i empreses, una política fiscal cada cop més regressiva, malbaratament de diners públics, privatització de serveis i una perenne corrupció política), **el govern del PSOE respon amb una política de retalls** en els salaris (el 5% de mitjana als empleats i empleades públics), en l'oferta d'ocupació pública, en els recursos humans i econòmics dels serveis públics, sobre tot a l'ensenyament públic, a la sanitat pública (on es pretén que en un futur proper la ciutadania pagui una part de l'assistència), en la despesa social, en determinades infraestructures, congelant les pensions i incrementant els impostos indirectes.

Amb aquestes mesures, el Govern consolida la seva línia de transvasament de rendes del treball al capital, directament a través de subvencions als bancs i rebaixes de les

cotitzacions socials dels empresaris i indirectament retallant salaris i recursos públics per tal que els bancs puguin cobrar els interessos d'un deute públic en el que han invertit a més dels nostres estalvis, els diners de la subvenció governamental.

La reforma laboral: El govern central acabarà al setembre polint al Congrés dels Diputats el decret del juliol sobre la reforma laboral, donant un nou tomb a les mesures de sempre: Flexibilització absoluta de les causes de l'acomiadament, convertint-lo pràcticament en lliure.

- Abaratiment de l'acomiadament sufragat en part amb diners públics, tot i creant una nova quota per tal que cada treballador/a es pagui el seu.
- Negació del dret a la tutela judicial i vulneració del dret a la negociació col·lectiva
- Rebaixa de les cotitzacions socials dels empresaris
- Ampliació del camp d'acció de les ETTs a determinats tipus d'ocupació que per raons de seguretat en el treball tenien vedats
- Una reforma que ja s'està aplicant perquè ja hi ha empreses que l'estan utilitzant per acomiadar treballadors i treballadores amb molta antiguitat i liquidar contractes indefinits. La nova reforma laboral converteix els contractes indefinits en un eufemisme ja que, en les condicions que planteja, qualsevol treballador/a podrà ser acomiadat fàcilment, deixant en una total incertesa l'estabilitat laboral i convertint tota contractació en precària sigui quina sigui la seva durada.

Pretenen endurir l'accés a les pensions contributives: A més de la pretensió de congelar les pensions pel 2011, el govern central ja ha anunciat les línies d'una propera reforma de les pensions que inclouria l'ampliació de la jubilació forçosa fins als 67 anys, l'increment dels anys de cotització per tenir accés a una pensió contributiva i l'increment dels anys del període de càlcul de la pensió. En la mateixa línia de la reforma anterior, el govern pugna per endurir les condicions d'accés a una pensió contributiva i abaratir el cobrament de la pensió, mentre continua promovent els fons privats de pensions.

UNA VAGA ABSOLUTAMENT NECESSÀRIA

Des de la IAC valorem que els diferents governs ens estan portant a una situació col·lectiva límit i, deixar sense resposta social aquestes mesures suposa deixar oberta una via perquè en un futur proper ens n'implantin altres encara de més greus. Per això, perquè les nostres vides són més importants que els seus beneficis, hem d'aturar a aquestes polítiques antisocials.

Per això entenem que, malgrat les dificultats, la dispersió sindical, el col·laboracionisme de les dues grans centrals sindicals que poden estar utilitzant la vaga per rentar-se la cara i abraçar després la política del govern, com ja han fet altres vegades, malgrat tot, hem de participar activament en la vaga i les mobilitzacions del 29 S, perquè només una participació massiva pot frenar noves agressions i pot posar les bases per una mobilització sostinguda, obligant a les dues grans centrals sindicals a continuar les mobilitzacions i les vagues en la línia de fer retrocedir al govern i començar a recuperar drets socials perduts.